

Hej dívky z Prahy 5

Helena Vondráčková

HZ: Hej, dívky z Prahy 5, už dosti slz a bēd!
Nač kvůli kráse, štíhlé v pase, máme hladovět!

všechny: A já si řekla, dost! Vždyť kůže jsem a kost,
tak hokus pokus, holka okus, co je blaženost.

HZ: A jak teď pofičí ta jízda holčičí,
to sotva někdo vám milí, milí, milí, vylí, vylíčí.

všechny: My vlezem podkrovím do krámu s cukrovím
a svorně vlítnem jak drak
na mísy sachrů, krachlí a tak.
A pak?

HZ: A pak jen řekneme, dej si.

Lahodná chuť šátečků a kremrolí
kolébá a konejší a chlácholí
a až ráno šéf tu najde prázdný krám,
budem' se tvářit, že líto je nám
a novináři pak napíšou,
že dívky z Prahy 6 teď za to stihne trest,
že v noci parný do cukrárny rozhodli se vlést.
To vůbec nevadí, ať nám to osladí.

MR: Já totiž sladký hrozně ráda.

HV: Tohleto bude ta správná rakvička.

HZ: Jak říká Vinettou, jdi k čertu s dietou!

MR: Jo, indiána, toho si dám taky!

HZ: Co na tom, že se nevám! Chci být tlustá a šťastná!
A ta roláda tam, tadatam, to je sousto pro madam!

MR: To dám si, dám.

HZ: A pak dáme si koulovanou smetanou šlehanou.

všechny: Hej!

HZ: Dívky z Prahy 5, vždyť je to stejně pět,
všechny: co na tom, maj'-li holky tajli, je to marný,
HZ: bez cukrárny,
všechny: hořký byl by
HZ: svět!